

تاریخ پنهان آیه چهل — شماره یک

گشودن مهر نبوت‌ها: ایام آخر، شیر یهودا، و حرکات نهایی مکاشفه

Jeff Pippenger

2024-09-06

در باب پنجم مکاشفه، شیر سبط یهودا نمایانگر جایگاه مسیح است به عنوان آن که غالب آمد تا کلام خدا را بر وفق اراده او مهر و فک مهر کند. در سال ۱۹۸۹، یکصد و بیست و شش سال پس از شورش ۱۸۶۳، شیر سبط یهودا شش آیه پایانی باب یازدهم دانیال را از مهر گشود. آن آیات با زخم مهلک پاپیت در سال ۱۷۹۸ آغاز می‌شوند و شهادت چگونگی التیام یافتن زخم پاپیت و فراتر از آن، تا زخم مهلک نهایی پاپیت را مطرح می‌سازند. این آیات از همان‌جا آغاز می‌شوند که به همان‌جا پایان می‌یابند؛ با داورى روم پاپی.

این شش آیه شفای زخم مهلک پاپیت را توصیف می‌کنند، و نیز اینکه چگونه اتحاد سه‌گانه اژدها، وحش و نبی کاذب، جهان را به آرمگدون رهنمون می‌سازد؛ که در آیه چهل‌وپنج به عنوان «میان دریاها و کوه جلال مقدس» معرفی شده است.

الفا و امگا نمایانگر صفت مسیح است که همواره پایان را با آغاز به تصویر می‌کشد. جنبش اصلاحی صد و چهل و چهار هزار، همان جنبش فرشته سوم است؛ جنبشی پایانی که آغاز آن، یعنی جنبش میلری فرشته اول و دوم، پیشاپیش آن را به گونه‌ای نمادین ترسیم کرده بود. جنبش میلری در زمان آخر، در سال ۱۷۹۸، آغاز شد؛ همان‌جا که شش آیه پایانی دانیال یازده شروع می‌شود، و این جنبش با گشایش داورى در ۲۲ اکتبر ۱۸۴۴ پایان یافت. جنبش صد و چهل و چهار هزار با قانون یکشنبه در ایالات متحده به پایان می‌رسد.

در آغاز جنبش زمان آخر در سال ۱۹۸۹، شیر سبط یهودا شش آیه پایانی دانیال یازده را گشود؛ و در پایان این جنبش، اندکی پیش از قانون یکشنبه، او تاریخ پنهان آیه چهلیم دانیال یازده را می‌گشاید. تفسیر خواهر وایت درباره این که کدام بخش از دانیال گشوده می‌شود، هم به این گشایش در سال ۱۹۸۹ اشاره دارد و هم به آن گشایشی که در ژوئیه ۲۰۲۳ آغاز شد.

«مهری که بر آن کتاب نهاده شده بود، نه بر کتاب مکاشفه، بلکه بر آن بخش از نبوت دانیال بود که به ایام آخر مربوط می‌شد. کلام مقدس می‌گوید: «اما تو، ای دانیال، کلمات را مخفی دار و کتاب را تا زمان آخر مهر کن؛ بسیاری به هر سو تردد خواهند کرد و معرفت افزون خواهد شد» (دانیال ۱۲:۴). هنگامی که کتاب گشوده شد، این اعلام صورت گرفت که «دیگر زمانی نخواهد بود.» (مکاشفه ۱۰:۶ را ببینید) اکنون کتاب دانیال از مهر گشوده شده است، و مکاشفه‌ای که به وسیله مسیح به یوحنا داده شد باید به همه ساکنان زمین برسد. به واسطه افزایش معرفت، قومی باید مهیا شوند تا در ایام آخر پایدار بایستند. . . .»

«در پیام فرشته اول، انسان‌ها فراخوانده می‌شوند که خدا، آفریننده ما را که جهان و هر آنچه را در آن است آفرید، پرستش کنند. آنان به نهادی از پاپیت ادای احترام کرده‌اند و بدین‌سان شریعت یهوه را بی‌اثر ساخته‌اند؛ اما قرار است معرفت در این موضوع افزایش یابد.» Selected Messages, book 2, 105, 106

کتاب دانیال کا وه حصه جو ۱۹۸۹ میں آخری ایام سے متعلق تھا، باب گیارہ کی آخری چھ آیات تھیں، اور جیسے جیسے ایک لاکھ چوالیس ہزار کی تحریک اپنی تحریک کے اختتام کو پہنچتی ہے، کتاب دانیال کا جو حصہ کھولا جاتا ہے وہ آیت چالیس کی پوشیدہ تاریخ ہے، جو ۱۹۸۹ سے لے کر ریاستہائے متحده میں

اتوار کے قانون تک کی تاریخ کی نمائندگی کرتی ہے۔ آیت چالیس کی پوشیدہ تاریخ ایک لاکھ چوالیس ہزار کی تاریخ ہے۔ ہر نبی اس مدت کی گواہی فراہم کرتا ہے۔

در این عبارت، افزایشی در معرفت که «برای آماده ساختن قومی تا در ایام آخر بایستند» است، بیانگر گشوده شدن مهر شش آیه آخر در سال ۱۹۸۹ است، و نیز بار دیگر بیانگر گشوده شدن مهر تاریخ پنهان آیه چهل. در هر دو تاریخ، الهام تصریح می‌کند که باید افزایشی در معرفت درباره قدرت پاپی و قانون یکشنبه پدید آید. هم در آغاز و هم در پایان حرکت صد و چهل و چهار هزار، این افزایش معرفت فرآیندی سه مرحله‌ای از آزمون را پدید می‌آورد، چنان‌که در باب دوازدهم دانیال به تصویر کشیده شده است.

و او گفت: ای دانیال، راه خود را بگیر؛ زیرا این سخنان تا زمان آخر بسته و مهر شده است. بسیاری طاهر خواهند شد و سفید گردانیده خواهند شد و آزموده خواهند شد؛ اما شیران به شرارت رفتار خواهند کرد؛ و هیچ‌یک از شیران نخواهند فهمید؛ لیکن حکیمان خواهند فهمید. دانیال ۹:۱۲، ۱۰.

همان‌گونه که در همه جنبش‌های مقدس اصلاحی، آن سه گامی که دانیال آنها را با «تطهیر شوند، و سفید گردند، و آزموده شوند» توصیف می‌کند، نشانه نزول یک نماد الهی را نشان می‌دهند، که پس از آن آزمون یک پیشگویی محقق نشده می‌آید، و سپس سومین آزمون محک که سرشت آن دو طبقه‌ای را آشکار می‌سازد که بر اساس پذیرش یا رد افزایش دانش مهرگشایی شده پدید می‌آیند. با آغاز جنبش صد و چهل و چهار هزار، این سه گام عبارت بودند از یازدهم سپتامبر ۲۰۰۱، سپس هجدهم ژوئیه ۲۰۲۰، و آنگاه قانون یکشنبه. در پایان همان جنبش نیز این سه گام عبارت‌اند از ژوئیه ۲۰۲۳، رسیدن پیام فریاد نیمه شب، و قانون یکشنبه.

پیامی که قوم خدا را برای ایستادن آماده می‌سازد و در ژوئیه ۲۰۲۳ مهرگشایی شد، مشتمل بر چندین رشته از حقیقت نبوی است، و در میان آن رشته‌ها استخوان‌های خشک مرده حزقیال در باب سی و هفتم نیز قرار دارد. حزقیال دو پیام عرضه می‌کند. پیام نخست استخوان‌ها را دوباره به هم می‌پیوندد، اما تا پیام دوم نبود که اسرائیل بر پای‌های خود ایستاد، همچون لشکری عظیم. دو شاهد باب یازدهم مکاشفه هنگامی برپا ایستادند که از روح‌القدس پر شدند.

اور تین دن اور آدهے کے بعد خدا کی طرف سے حیات کی روح اُن میں داخل ہوئی، اور وہ اپنے پاؤں پر کھڑے ہو گئے؛ اور اُن پر جنہوں نے انہیں دیکھا تھا بڑا خوف طاری ہو گیا۔ مکاشفہ 11:11.

حزقی ایل همان حقیقت را تعلیم می‌دهد.

و او مرا گفت: «ای پسر انسان، بر پای‌های خویش بایست و با تو سخن خواهم گفت.» و چون با من سخن می‌گفت، روح در من داخل شد و مرا بر پای‌هایم برپا داشت، تا سخن او را که با من می‌گفت، بشنوم. حزقیال ۲:۱، ۲

लएि के रहने खड़े स्थरि में दर्नीं अन्तमि को प्रजा एक द्वारा के वृद्धकी ज्ञान, "है कहती यह व्हाइट बहन जब और; है गई की में रूप के" तेल "पहचान की वृद्ध-ज्ञान इस में दृष्टान्त के कुँवारियों दस तो," है जाना कथि तैयार भी का" चरतिर "ही साथ और, का" आत्मा पवतिर "तथा, का" सन्देशों के आत्मा की परमेश्वर" तेल "यह है। करता प्रतनिधित्व

بین ژوئیه ۲۰۲۳ و قانون یکشنبه قریب الوقوع، افزایشی در معرفت رخ می‌دهد که قوم خدا را به حیات می‌آورد، و ایشان برمی‌خیزند. برمی‌خیزند بدین معنا که «روغن» پیامی را دارند که در آن زمان از مهر گشوده شد. آنان هنگامی برمی‌خیزند که روح‌القدس را در ظرف‌های خویش داشته باشند، و هنگامی برمی‌خیزند که سیرتی مهیا برای مهر خدا داشته باشند.

نخستین مرحلهٔ آزمون که در ژوئیهٔ ۲۰۲۳ آغاز شد، با دوره‌ای دنبال شد که به آن نامزدها امکان می‌دهد روغن را بپذیرند یا رد کنند. آنان که آن را می‌پذیرند، مهر می‌شوند و سپس در قانون یک‌شنبه به زودی در راه، همچون علّمی برافراشته می‌گردند. و آنان که روغن را رد می‌کنند، به گمراهی شدید سپرده می‌شوند.

آن نامزدها در ژوئیهٔ ۲۰۲۳ از خواب روحانی بیدار شدند، و سپس پیش از بسته‌شدن مهلت آزمایش فردی ایشان، با فرایند نهایی آزمون روبه‌رو گشتند. این فرایند آزمون در چارچوب یک آزمون نبوی قرار داده شده بود که با تشکیل تصویر وحش مرتبط است، در زمانی که همان نامزدها می‌بایست دوباره به حیات بازگردند و تصویر مسیح را در درون خویش شکل دهند. ساختار نبوی‌ای که در آن این آزمون باید تحقق یابد، تاریخ ۱۹۸۹ تا قانون یکشنبه است. ناتوانی آن نامزدها در بیدارشدن موجب شد که خداوند اجازه دهد بدعت‌ها وارد شوند.

«خدا قوم خود را برخواهد انگیخت؛ اگر دیگر وسایل کارگر نیفتد، بدعت‌ها در میان ایشان داخل خواهد شد، که آنان را غربال خواهد کرد و گاه را از گندم جدا خواهد ساخت. خداوند همهٔ کسانی را که به کلام او ایمان دارند فرامی‌خواند که از خواب بیدار شوند. نور گران‌بهای آمده است که مناسب این زمان است. این، حقیقت کتاب مقدسی است که خطراتی را که درست بر ما هجوم آورده‌اند آشکار می‌سازد. این نور باید ما را به مطالعه‌ای کوشا در کتب مقدس و به سنجشی بسیار دقیق از مواضعی که بر آن‌ها ایستاده‌ایم رهنمون شود. خدا می‌خواهد که همهٔ جوانب و مواضع حقیقت، با دعا و روزه، به‌طور کامل و پیگیرانه بررسی شوند.» شهادت‌ها، جلد ۵، ۷۰۸.

همهٔ انبیا به ایام آخر خطاب می‌کنند؛ از این رو، در این ایام آخر، در ژوئیهٔ ۲۰۲۳، خداوند کوشید قوم خود را «بیدار» سازد، اما کوشش‌های او بی‌ثمر ماند، و او اجازه داد نخستین مناقشه بر سر نمادی از روم در تاریخ ادونتیستی به منزلهٔ هشدار از نزدیکی پایان تکرار شود. او این کار را انجام داد، با آنکه «نور گران‌بها» «آمده بود، مناسب برای این زمان.» نوری که در ژوئیهٔ ۲۰۲۳ آمد، «حقیقت کتاب مقدسی است که خطراتی را که درست در برابر ما قرار دارند، آشکار می‌سازد.» آن نور می‌بایست «ما را به مطالعهٔ جدی کتاب مقدس و دقیق‌ترین بررسی مواضعی که بر آن‌ها ایستاده‌ایم، رهنمون می‌شد.»

تاریخ پنهان آیهٔ چهل در آیات ده تا پانزده دانیال یازده بازنمایی شده است، زیرا آلفا و امگا پایان آخرین نبوت دانیال را با آغاز آن به تصویر کشیدند. در آستانهٔ نومییدی ۱۸ ژوئیهٔ ۲۰۲۰، شیطان دربارهٔ آیات ده تا پانزده سردرگمی پدید آورده بود، زیرا می‌دانست که آغاز فصل، کلید بازنمایی پایان فصل است. سپس مناقشه اصلی آیهٔ چهارده مطرح شد.

«هیچ چیز به اندازهٔ این، آن فریبکار بزرگ را به هراس نمی‌افکند که ما با حیل‌های او آشنا شویم.» نزاع عظیم، ۵۱۶.

بدیهی است که از خلال تلاش‌های شیطانی برای ایجاد آشفتگی در معنای آن آیات و مقصود آن‌ها، می‌توان دریافت که آن‌ها بخشی مهم از فرایند آزمونی هستند که اکنون نامزدهای قرار گرفتن در شمار صد و چهل و چهار هزار را غربال می‌کند. خواهر وایت تأکید می‌کند که تاریخی که در دانیال یازده به تصویر کشیده شده و پیش از زمان آخر در سال 1798 به تحقق رسیده است، در شش آیه پایانی تکرار می‌شود.

«ما وقتی برای از دست دادن نداریم. زمان‌های پراشوب در پیش است. جهان با روح جنگ به تلاطم درآمده است. به زودی صحنه‌های مصیبت که در نبوت‌ها از آن‌ها سخن گفته شده است، به وقوع خواهد پیوست. نبوت فصل یازدهم دانیال تقریباً به تحقق کامل خود رسیده است. بسیاری از رویدادهای تاریخی‌ای که در تحقق این نبوت رخ داده‌اند، تکرار خواهند شد.» Manuscript.

من بر آنم که تمام تاریخی که در آیات یک تا سی و نهم بازنمایی شده است، در شش آیه پایانی این فصل تکرار می‌شود. همچنین بر آنم که تاریخ ایام آخر، که همان تاریخ فرجام داوری‌ای است که در 22 اکتبر 1844 آغاز شد، با دو دوره اصلی نبوی بازنمایی شده است. دوره نخست، داوری‌ای را بازنمایی می‌کند که بر خانه خدا به انجام می‌رسد، و سپس دوره‌ای در پی آن می‌آید که در آن داوری برای کسانی که بیرون از خانه خدا هستند به انجام می‌رسد. دوره نخست در سال 1989 آغاز شد و با قانون یک‌شنبه در ایالات متحده پایان می‌یابد؛ و آن به نوبه خود آغاز دوره دوم را نشان می‌دهد، دوره‌ای که هنگامی به پایان می‌رسد که میکائیل برمی‌خیزد و مهلت آزمایش انسان بسته می‌شود. تاریخ پنهان آیه چهل نیز در سال 1989 آغاز می‌شود و در آیه چهل و یک، یعنی قانون یک‌شنبه در ایالات متحده، پایان می‌یابد.

این همان تاریخی است که در آیات ده تا پانزده همان فصل آمده است. آن تاریخ با تاریخ میلریت‌ها از زمان آخر در سال 1798 تا هنگامی که داوری در 22 اکتبر 1844 آغاز شد، به موازات پیش می‌رود. این دو تاریخ، به موازات تاریخ نبوی‌ای جریان دارند که با تولد مسیح آغاز شد و بر صلیب به پایان رسید.

تاریخی که از سال ۱۹۸۹ آغاز می‌شود، دوره آزمونی را در بر می‌گیرد که در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ آغاز شد، چنان‌که به وسیله دوره آزمونی که در ۱۱ اوت ۱۸۴۰ آغاز گردید و نیز دوره آزمونی که با تعمید مسیح آغاز شد، پیش‌نمون شده است. شکل‌گیری تصویر وحش به وسیله چندین خط از تاریخ نبوی پیش‌نمون شده است. یکی از آن بازنمایی‌های همان بازه زمانی، زمان مهر شدن صد و چهل و چهار هزار نفر است که در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ آغاز شد و در قانون یک‌شنبه قریب الوقوع به پایان می‌رسد. تاریخ پنهان آیه چهل را نیز می‌توان بر خط ۲۲ اکتبر ۱۸۴۴ تا شورش ۱۸۶۳ منطبق ساخت.

۲۲ اکتبر ۱۸۴۴ زمان فرارسیدن فرشته سوم را رقم زد. همان‌گونه که با آمدن هر فرشته نبوی، پیامی وجود داشت که می‌بایست خورده شود، اما چنین نشد؛ و میلریسم فیلادلفیایی به میلریسم لائودیکیایی مبدل گشت، پیش از سال ۱۸۶۳، هنگامی که آنان رسماً نام ادونتیسیت روز هفتم را بر خود نهادند و در بیابان عصیان تا همین امروز به سرگردانی آغاز کردند. تاریخ ۱۸۴۴ تا ۱۸۶۳ نمایانگر کسانی است که دعوت قرار گرفتن در شمار یک‌صد و چهل و چهار هزار نفر را رد می‌کنند. آنان شیران دانیال در باب دوازدهم، جماعت استهزاکنندگان ارمیا، کنیسه شیطان یوحنا، و باکره‌های نادان متی هستند.

پیام هشدار که مسیح آن را به عنوان «مکروه ویرانی که دانیال نبی از آن سخن گفته است» معرفی می‌کند، هشدار است برای گریختن پیشاپیش ویرانی و پراکندگی‌ای که در پی خواهد آمد. در سال ۶۶ میلادی، سردار رومی، کستیسوس، آن هشدار را برای مسیحیان عصر روم بت‌پرست تحقق بخشید. در قرن نخست، رسول پولس همان هشدار را برای مسیحیانی ثبت کرد که در دوران روم پاپی رنج خواهند کشید. هشدار به نگاهداران سبت برای بیرون رفتن از شهرها و زیستن در نواحی روستایی در سال ۱۸۸۸ آمد، همان سالی که لایحه بلیر، نخستین کوشش برای برپا ساختن یک‌شنبه به عنوان روز ملی استراحت، مطرح شد. لایحه بلیر همان هشدار گریز بود، در تحقق اشاره مسیح به مکروه ویرانی دانیال.

همان‌گونه که در مورد سیستیوس در سال 66 میلادی رخ داد، لایحه بلر نیز به طور مشیت‌آمیز پس گرفته شد. سال 1888 نمودگار 11 سپتامبر 2001 است، زیرا خواهر وایت نزول فرشته مکاشفه هجده را در هر دو تاریخ مشخص می‌سازد. هشدار ترک شهرها در ایام آخر، در 11 سپتامبر 2001 لازم‌الاجرا شد. از این رو، لایحه بلر 1888، نمودگار «قانون میهن‌پرستی» سال 2001 بود. فرشته‌ای که در 11 سپتامبر 2001 نازل شد، پیام هشدار نهایی را در سه آیه نخست مکاشفه هجده اعلام می‌کند، و پیام هشدار نهایی همچنین همان پیام فرشته سوم است، هرچند پیامی که به وسیله فرشته سوم در باب چهارده نمایانده شده، همان عبارات حقیقت باب هجده نیست. سطر بر سطر، هر دو یک پیام هشدار

واحد هستند.

مکروه ویرانگر، که دانیال نبی از آن سخن گفته است، نشانه‌ای بود که مسیح عطا فرمود تا زمانی را مشخص سازد که قوم او برای حفاظت خویش باید بگریزند. این پیامی اندازی است، و از این رو باید همان پیام انداز نهایی باشد، هرچند با واژگانی متفاوت از پیامی بیان شده است که در فصل چهاردهم و نیز فصل هجدهم مکاشفه به تصویر کشیده شده است. تاریخی که در آیه شانزدهم ارمیا پانزده آغاز می‌شود، همان دوره نبوی پیام اندازی آزمایش‌کننده است. آن هنگام آغاز می‌شود که ارمیا کلام خدا را می‌خورد، و این در زمانی رخ می‌دهد که فرشته فرود می‌آید، چنان‌که هنگامی که ساختمان‌های عظیم شهر نیویورک فرو ریختند، فرود آمد.

آنگاه که ارمیا اعلام می‌کند: «کلام تو یافت شد و آن را خوردم؛ و کلام تو برای من شادی و وجد دل من گردید»، او نخستین آزمون دانیال را درباره خوراک در فصل اول نمایندگی می‌کند، و نیز یوحنا را در فصل دهم مکاشفه که کتاب را از دست فرشته می‌گیرد و آن را می‌خورد. خوردن پیام از هنگامی آغاز می‌شود که فرشته‌ای می‌رسد، و هنگامی که فرشته می‌رسد، نبوت آزمون‌کننده‌ای که مهر آن گشوده شده است پدیدار می‌شود. هنگامی که فرشته می‌رسد، نخستین دوره آزمایش آغاز می‌شود و آنگاه پایان می‌یابد که دومین دوره آزمایش آغاز گردد؛ و هنگامی که میکائیل برمی‌خیزد، دومین دوره آزمایش پایان می‌یابد.

هنگامی که فرشته فرا می‌رسد، باران آخر شروع به باریدن می‌کند.

«باران آخر بر قوم خدا نازل خواهد شد. فرشته‌ای نیرومند از آسمان فرود خواهد آمد، و تمامی زمین از جلال او منور خواهد گردید.» 21 Review and Herald، آوریل 1891.

باران آخر از سوی کسانی دریافت می‌شود که در راه‌های کهن ارمیا گام برمی‌دارند.

خداوند چنین می‌فرماید: «بر سر راه‌ها بایستید و بنگرید، و از راه‌های قدیم بپرسید که راه نیکو کدام است، و در آن گام بردارید؛ و برای جان‌های خویش آرامش خواهید یافت.» اما ایشان گفتند: «در آن راه نخواهیم رفت.» و نیز بر شما دیدبانانی گماشتم که گفتند: به آواز کرنا گوش فرا دهید.» اما ایشان گفتند: «گوش فرا نخواهیم داد.» ارمیا 16:6، 17

«شیپور»ی که «نگهبانان» به صدا درمی‌آورند، همان پیام لائودیکه است که جونز و واگنر در سال ۱۸۸۸ ارائه کردند.

با صدای بلند فریاد بزن، دریغ مکن، آواز خود را مانند کرنا برآور، و قوم مرا از تقصیرشان و خاندان یعقوب را از گناهانشان آگاه ساز. اشعیا ۵۸:۱.

در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، مهر کردن یکصد و چهل و چهار هزار تن آغاز شد. پیامی هشداردهنده به لائودیکه اعلام گردید.

«پیامی که به واسطه A. T. Jones و E. J. Waggoner به ما داده شد، پیام خدا به کلیسای لائودیکه است، و وای بر هر کسی که ادعا می‌کند حقیقت را باور دارد، اما با این حال، پرتوهای عطاشده خدا را به دیگران منعکس نمی‌سازد.» The 1888 Materials، 1053.

هشدار به لائودیکه، آوای شیپور دیدبانان ارمیا است که کلیسای لائودیکه‌ای ادونت‌یست روز هفتم از شنیدن آن سر باز می‌زند. این همان هشدار است که پیش از فرا رسیدن قریب الوقوع قانون یکشنبه، از شهرها به املاک روستایی بگریزند.

آنچه هم‌اکنون دربارهٔ این خطوط گوناگون نبوی بیان کردم، کوششی بود برای برانگیختن بصیرت شما، تا شما را تشویق کنم آنچه را که در شرف نوشتن آن هستم، حقیقتاً بیازمایید. شاید مهم‌ترین ویژگی تصویر وحش و برای وحش این باشد که در ایام آخر، دو شکل‌گیری از تصویری از وحش و برای وحش وجود دارد: نخست در ایالات متحدهٔ آمریکا، و پس از آن در ملت‌های جهان.

ویژگی‌های نبوی معینی با صورت حیوان و نیز به‌سوی آن مرتبط است که اگر بخواهیم از فرایند آزمون نبوی این صورت روم به‌درستی عبور کنیم، لازم است آن‌ها را به‌طور صحیح به‌کار ببریم. دومین عنصر مهم دورهٔ آزمون صورت حیوان—که می‌توان آن را بر اساس چندین شاهد نشان داد—این است که زمان مهر شدن صد و چهل و چهار هزار تن در دورهٔ آزمون صورت حیوان در ایالات متحده رخ می‌دهد، و این‌که دورهٔ آزمون صورت حیوان در امت‌های جهان زمانی است که دیگر فرزندان خدا، که در هنگام آن قانون یکشنبه (که با 321 نشان داده شده است) هنوز در بابل‌اند، به آغل گرد آورده می‌شوند.

تصویر حیوان دو معین باهم مربوط آدوار آزمائش کی نمائندگی کرتی ے، اور یہ دونوں اوقات آزمائش مکاشفہ باب سات کے ایک لاکھ چوالیس ہزار کے آخری جمع کیے جانے کی بھی نمائندگی کرتے ہیں، جس کے بعد اسی باب میں مذکور وہ عظیم مجمع آتا ے۔

در زمان قانون یکشنبه، ایالات متحده همان‌گونه که در آیهٔ یازدهم مکاشفه، باب سیزدهم، آمده است، همچون اژدها سخن می‌گوید. سپس پیش می‌رود تا همهٔ ملت‌های جهان را بفریید و به آن ملت‌ها می‌گوید که آنان نیز باید همان‌گونه که ایالات متحده تازه انجام داده است، تمثالی جهانی برای وحش بسازند. دوره‌ای که با قانون یکشنبه آغاز می‌شود، و با قانون یکشنبه کنستانتین در سال ۳۲۱ به تصویر کشیده شده است، هنگامی پایان می‌یابد که آخرین ملت در برابر روم پاپی زانو زند، جایی که قانون یکشنبه ۵۳۸ نمود یافته است؛ زیرا در باب سیزدهم، ایالات متحده این قدرت را دارد که تمثال وحش را زنده سازد و موجب شود که سخن بگوید. این دوره با قانون یکشنبه ۳۲۱ آغاز می‌شود و با قانون یکشنبه ۵۳۸ پایان می‌یابد.

در سال ۲۰۰۱، دولت ایالات متحده «قانون میهن‌پرستی» را به صورت قانون «اعلام» کرد.

ما این مطالعه را در مقالهٔ بعدی ادامه خواهیم داد.